

ת"פ (תל אביב) 4493-06-24 - מדינת ישראל נ' אזגמן זרימאונט

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4493-06-24 - מדינת ישראל נ' אזגמן זרימאונט מחוזי תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 4493-06-24

מדינת ישראל

נגד

אזגמן זרימאונט

על-ידי ב"כ עו"ד רוני יאיר

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו - יפו

[03.12.2024]

לפני כבוד השופט שמואל מלמד

על-ידי ב"כ עו"ד

גזר דין

1. ביום 24.9.24 הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן. הנאשם הודה והורשע. והצדדים הצהירו כי הגיעו להסכמה לפיה יעתרו למתחם הנע בין 32 חודשי מאסר ל- 45 חודשי מאסר, כאשר כל צד רשאי לטעון כרצונו בתוך המתחם.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הוא הורשע בעבירות הבאות: קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בצוותא, עבירה לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שררה מתיחות בין מקצת ילידי אריתריאה השוהים בישראל, אשר נחלקו לתומכי ומתנגדי המשטר הנוכחי באריתריאה. הנאשם הוא יליד אריתריאה ובמועד הרלוונטי לכתב האישום שהה בישראל תחת אשרת שהייה, הנאשם מזוהה כתומך במשטר הנוכחי באריתריאה. המנוח שבתיק מזוהה כמתנגד המשטר הנוכחי באריתריאה (להלן: "מתנגד המשטר").

ביום 9.5.24 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, נפגשו הנאשם ואדם בשם יונאס במטרה לפגוע במתנגדי המשטר. וזאת על רקע מידע שהגיע לידם ולפיו בכוונת מתנגדי משטר לפגוע בתומכי המשטר.

בסמוך לשעה 12:54 הבחינו הנאשם ויונאס במנוח, בעת שעבר בסמוך אליהם, כשהוא רכוב על אופניו והחלו לעקוב אחריו, כשהם מתניידים על גבי גלנוע לאורך מספר רחובות והכל במטרה להשיג את המנוח, ולהוציא את תכניתם אל הפועל.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, סמוך לשעה 12:56 הצטרף פילמון ביירא לנאשם וליונאס כשהוא רכוב על גלנוע ונושא על גופו מוט ברזל.

בשעה 13:00 או בסמוך לכך, עת הגיע המנוח לרחוב ההגנה 69 ת"א והאט קצב נסיעתו, תפס יונאס את המנוח ומשך אותו מהאופניים, בעוד פילמון תקף אותו באמצעות מוט ברזל בחלקי גופו, מספר רב של פעמים, אז שלף יונאס סכין מכיס מכנסיו ודקר את המנוח כ- 5 דקירות בגבו, ירכו ובזרועותיו, בכוונה לגרום למותו, והכל כאשר הנאשם עומד בסמוך אליהם, בעודם תוקפים ופוצעים את המנוח בסכין ובמוט ברזל.

מיד ובסמוך, בעודו מדמם, נמלט המנוח לרחוב מקביל והתמוטט. צוות מד"א שהוזעק למקום, בהמשך נקבע מותו בשעה 13:35.

לאחר ביצוע הרצח, נמלטו השלושה מהמקום, כאשר הנאשם ויונאס הגיעו אל בית הנאשם, החליפו בגדיהם ויונאס כיבס את בגדיו אשר היו מגואלים בדם המנוח, במטרה להשמיד ראיות ולשבש הליכי חקירה, על דעתו של הנאשם ובידיעתו.

בשעה 16:16 או בסמוך לכך, במקום עבודתו של הנאשם, ברחוב לפידות 2 ת"א שטף יונאס את הסכין אשר שימשה לביצוע הרצח, בכוונה להסיר ממנה את כתמי הדם של המנוח, להשמיד ראיות ולשבש הליכי חקירה ומשפט, על דעתו של הנאשם ובידיעתו.

4. ב"כ המאשימה טענה לעונש בדיון מיום 12.11.24 כי הנאשם יליד 1981, נתן את הדין על כך שבמעשיו יחד עם שניים אחרים הביא לכך שאדם בסופו של יום קיפח את חייו. טענה כי הנאשם לא מואשם בכך שהוא דקר פיזית או תקף פיזית את המנוח, אבל מעשיו ובנוכחותו ובכוונתו, לטענתה כולם היו מכוונים לטובת פגיעה במנוח, שבסופו של יום קיפח את חייו. ב"כ המאשימה טענה כי הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר הליך גישור, במסגרתו עתרו לטווח ענישה הנע בין 32 חודשי מאסר ל- 45 חודשי מאסר, טענה כי התביעה עותרת לענישה של 45 חודשי מאסר ולא פחות מכך. ב"כ המאשימה טענה כי הענישה והעמדה עושות חסד עם הנאשם, ומשכך, ביקשה כי בית המשפט יעמיד את עונשו של הנאשם ברף הגבוה. ב"כ המאשימה התייחסה בפירוט לעובדות כתב האישום וטענה כי הגעתו של הנאשם אינה תמימה עם מטרה לפגוע. וכי הנאשם והאחרים עקבו אחר המנוח משך דקות ארוכות ולא משו מעקבותיו של המנוח. טענה כי מדובר באירוע שבו לקח חלק אדם נוסף, שמשטרת ישראל עדיין מנסה לאתר אותו, כאשר אירוע הרצח מיוחס לנאשם אחר.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לביסוס עתירת המדינה ל- 45 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם לא אחז בכלי נשק כלשהו, אך נכח נוכחות פעילה במקום, וכי הענישה לה עתרה מכילה בתוכה את העובדה שלא מוחזקת לנאשם זה החזקה פיזית. כמו כן ב"כ המאשימה ביקשה לקחת בחשבון את התנהגות הנאשם לאחר הדקירות. כשעלה לקורקינט שלו, בלא מפריע, ועזב את המקום יחד עם הנאשם המרכזי. שם הוא מסייע לו לכבס את הבגדים המגואלים בדם המנוח, ולהעלים ראיות. בהמשך הם המשיכו למקום עבודתו של הנאשם, שם שטפו את הסכין ששימשה לרצח. כמו כן ב"כ המאשימה טענה כי מדובר במי ששוהה במדינת ישראל כאזרח זר, ובמקום לשמור על כללי המדינה, הפר אותן באופן בוטא.

טענה ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירות שבית המשפט יודע שהפכו לתופעה חוזרת, מכת מדינה של ממש וכן טענה כי בעתירתם לקחה בחשבון את הודאת הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, שיתוף הפעולה בשלבי החקירה, אם כי היה חלקי ואת חלקו באירוע הדקירה שלא הייתה פיזית. לאור כל האמור ביקשה להעמיד את הנאשם על 45 חודשי מאסר ולא פחות מכך.

5. ב"כ הנאשם טען לעונש וביקש שבית משפט יצפה בסרטון הדקירה. טען כי לעניין הפסיקה שהגישה המאשימה יש מרחק גדול בין הכתוב בהם לבין האירועים נשוא התיק הנוכחי. טען ב"כ הנאשם כי הנאשם עצמו לא נשא על עצמו נשק כלשהו חם או קר, ואף לא ידע דבר לעניין הנשק המוחזק אצל האחרים.

ב"כ הנאשם טען כי תגובתו של הנאשם בזמן שנשלפו כלי הנשק, הרתיעה והבלבול שאחזו בו, כל אלה יכולים לתאר את הלך הרוח של הנאשם בבואו לאירוע. טען כי גם אם משפטית מתגבש היסוד הנפשי, לטענתו מעשיו של הנאשם וכוונותיו היו ברף הנמוך. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לא הגיע מצויד בנשק ולא נטל חלק פיזי באירוע, האירוע תוכנן בדרך אחת והסלים בדרך אחרת לחלוטין. באשר להתנהגותו לאחר האירוע, טען כי ביתו של הנאשם היה סמוך למקום האירוע, ולכן הגעתו שם יחד עם האחר, הייתה מקרית.

ב"כ הנאשם טען כי נכון לומר כי גם באירוע התקיפה למעט הרדיפה, שהיא פעולה אקטיבית, שאר פעולות הנאשם באירוע היו פסיביות, בכך לטענתו יש ללמד את מידת החומרה המיוחסת לנאשם. טען כי הנאשם לא הניח אצבע על המנוח ולא תקף אותו, וכך מידת הפגיעה בערכים המוגנים על אף התוצאה הטראגית נמוכה.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנסיבות מורכבות של אירוע פוליטי מתמשך הכולל מעורבים רבים, ולטענתו במובנים מסוימים הנאשם חש מאוים מהאווירה והביאה אותו לביצוע מעשיו.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה וטען כי סבור שהמתחם 14 - 28 חודשי מאסר. טען כי בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את גילו של הנאשם, היותו פליט מאריתריאה כשעבד עד למעצרו בעבודות ניקיון ומזדמנות. ולטענתו כל האירועים נשוא כתב האישום לא מאפיינות את הנאשם ואורחות חייו. הנסיבות שהובילו למעצרו וביצוע העבירה היו סביבתיות. כמו כן טען כי יש לזקוף לזכותו את הודאתו המוקדמת, שאולי תהווה הקלה מסוימת למשפחת הקורבן.

ב"כ הנאשם טען לעניין רכיב הפיצוי כי הנאשם נעדר מקורות כלכליים, כשלא עובד מאז מעצרו, אין לו חסכונות בארץ, כשאת כספיו דאג להעביר למשפחתו באופן קבוע.

6. הנאשם מסר כי לא יחזור על המעשים האלו יותר וכי הוא מצטער.

דין

7. הערך המוגן באירוע הנוכחי הוא פגיעה בגופו של אדם. פגיעה בביטחון האישי של הציבור ובתחושת הביטחון האישי. פגיעה בסדר הציבורי ובהליכי המשפט. הנאשם היה חלק מקבוצה שבסופו של יום תוצאות מעשיה הביא לרצח אדם. המאשימה לא הגישה כנגד הנאשם כתב אישום בגין עבירות ההמתה בצדק רב, נוכח העובדה כי קיים קושי משמעותי לייחס לנאשם את עברת ההמתה בהעדר אפשרות להוכיח את היסוד הנפשי של הנאשם לעברת ההמתה. בפשטות ניתן לומר כי עקב יריבות בין שתי קבוצות אידיאולוגיות התפתחה מלחמה של ממש בין הקבוצות והן פועלות לצוד אחת את חבריה של הקבוצה האחרת ולפגוע בהם. במקרה הנוכחי חלקו הראשון של כתב האישום מתאר את המארב והמצוד של המנוח. לחלק זה מידת האשם של הנאשם והפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה גבוהה. חלקו השני של האירוע הוא המפגש הפיזי עם המנוח והפגיעה הפיזית בו שהביאה למותו. בשלב זה של האירוע מידת האשם של הנאשם היא ברמה בינונית נמוכה נוכח הפסיביות של הנאשם באירוע. צפיתי בסרטון האירוע ואכן הנאשם נוכח באירוע אולם הוא נפקד מההתנהגות האלימה כלפי המנוח. ברור כי הוא הגיע למקום לצורך ביצוע אקט אלים בו לא לקח חלק ואולם קשה עד בלתי אפשרי לקבוע את מידת היסוד הנפשי נוכח העובדה כי בסרטון הוא לא נראה מסייע בידי השניים האחרים לא בתפיסת המנוח ולא בביצוע התנהגות אלימה אלא בנוכחות בלבד.

8. מדיניות הענישה - קיים קושי במקרה הנוכחי להציג את מדיניות הענישה בשל ייחודיו של האירוע הנוכחי במסגרתו הנאשם היה חלק מקבוצה אלימה שהוא נוטל חלק פסיבי באירוע האלימות והוא הורשע בעבירת אלימות ולא בעברת ההמתה. הצדדים הגישו לעיון בית המשפט:

תביעה

ע"פ 3867/23 מדינת ישראל נ' אביאל שנקור (11.07.23) על פי עובדות כתב האישום נכח המשיב בקיוסק בעיר תל אביב יחד עם אנשים נוספים, ובהם המתלונן. לאחר ששהו בקיוסק במשך כשעה, החל ויכוח בין המשיב לבין המתלונן, במהלכו החל האחרון לדחוף את המשיב. בתגובה, המשיב דחף בחזרה את המתלונן, והשניים המשיכו לדחוף אחד את השני עד שאדם אחר הפריד ביניהם. בעוד שהמתלונן חזר לשבת במקומו, המשיב יצא מהקיוסק וחזר אליו רק לאחר מספר דקות. יצוין, כי בשלב זה המשיב החזיק על גופו סכין עם להב קבוע של 12.5 ס"מ וכן סכין יפנית. כעבור זמן כאשר גבו של המתלונן מופנה כלפי המשיב, הגיח המשיב מאחורי המתלונן ודקר אותו פעמיים בפלג גופו העליון. מיד לאחר מכן, כאשר המתלונן הסתובב לעבר המשיב, דקר אותו המשיב דקירה נוספת, שלישית במספר, באזור הבטן. בהמשך לכך, החל המשיב לברוח מהקיוסק, עד אשר המתלונן ואדם נוסף ששהו בקיוסק תפסו אותו, הפילו אותו לרצפה ולקחו ממנו את הסכין כתוצאה מהדקירות נגרמו למתלונן פצעים שטחיים בבית החזה, וכן פצע דקירה עמוק באזור הבטן, אשר אילץ אותו לעבור ניתוח בבטן תחת הרדמה מלאה. נקבע מתחם בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל נדון ל-34 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. הערעור בבית המשפט העליון והעונש הומר ל-45 חודשי מאסר.

ע"פ 425/23 מדינת ישראל נ' Tekeste Teklu (04.07.23) מכתב האישום המתוקן עולה כי בין המשיב למתלונן, שניהם נתינים זרים מאריתריאה, הייתה הכרות מוקדמת. יום אחד השניים נפגשו ברחוב במקרה והחליפו ביניהם דברים בעיונות, תוך שהמתלונן ירק על המדרכה בקרבת המשיב. המשיב בתגובה הניף את ידו תוך שהוא אוחז בסכין יפנית שנשא עמו, ובכך איים על המתלונן. בהמשך לכך המשיכו השניים לצעוד זה לצד זה, וזמן קצר לאחר מכן בעט המתלונן בחפץ שהיה מונח ברחוב בסמוך למשיב. או-אז שיסף המשיב את גרונו של המתלונן באבחת סכין אחת, ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשי המשיב נגרם למתלונן חתך משמעותי בצווארו, לרבות בשריר הצוואר, והוא הובהל לבית החולים כשהוא מדמם, מורדם ומונשם, שם נזקק לאינטובציה, לעירוי דם ולניתוח דחוף. קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע בין 22-52 חודשי מאסר בפועל. נגזר על המשיב המשיב על 32 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בבית המשפט העליון הומר העונש ל-48 חודשי מאסר.

9. הגנה הציגה את הפסיקה הבאה:

ת"פ (י-ם) 57474-03-19 מדינת ישראל נ' יוסף אבו חדיר (02.09.2020) במסגרת שיחות תיאום בין הנאשמים תיאמו הנאשמים פרטים בכדי לארוב לפארס על מנת לתוקפו בצוותא ולגרום לו לחבלות של ממש. בהמשך הגיעו הנאשמים 1, 2, 3 ו-6 ברכב שבבעלות הנאשם 6 בסמוך לביתו של נאשם 1, והמתינו להגעתו של פארס. נאשם 1 הצטייד בנשק שטיבו המדויק אינו ידוע למאשימה ואשר קוטרו 0.22 מ"מ. יתר הנאשמים לא ידעו כי נאשם 1 נושא עמו נשק. בהמשך הגיע נאשם 5 ברכב אשר בבעלותו לדרך שועפט ועצר במפרץ שבצד הכביש בכיוון נסיעתו המצופה של פארס, וזאת בסמוך לפני צומת בה ניתן לפנות שמאלה לרחוב א-שאבי. הנאשם 5 המתין במפרץ מתוך כוונה להתריע בפני האחרים על כך שפארס עומד להגיע לזירה. בהמשך הגיע הנאשם 4 לזירה ברכב שבבעלות אביו ביצע סיבוב פרסה בסמוך לנאשם 5, ונעמד לצדו באופן החוסם מעבר של כלי רכב ברחוב. באותו הזמן, נסע פארס ברכב בדרך שועפט והתקדם לעבר הרמזור בצומת שועפט-א-שאבי תוך שהוא עומד בנתיב השמאלי בכוונה לפנות שמאלה לרחוב א-שאבי. הנאשם 5 הבחין בו והחל לנסוע אחריו. נאשם 5 חצה את שני נתיבי הנסיעה בחדות תוך הפרעה לתנועת כלי הרכב בכביש, והעמיד את רכבו מאחורי רכב המתלונן ברמזור. כאשר התחלף הרמזור לירוק, פנה המתלונן לרחוב א-שאבי. רכב נאשם 5 פנתה אחריו. פארס נאלץ לעצור בשל החסימה שיצרו רכבי הנאשמים, ונמנעה ממנו האפשרות לנסוע לאחור בשל החסימה שיצר רכב הנאשם 5. הנאשמים 1, 2, 3, 6 יצאו מרכב, רצו לעבר רכב המתלונן, וניגשו אל החלון של הנהג. פארס יצא מהרכב ובזירה התפתח קרב יריות בין פארס אשר אחז באקדח בקוטר 9 מ"מ פאראבלום, לבין נאשם 1 אשר אחז כאמור בנשק שטיבו המדויק אינו ידוע למאשימה ואשר קוטר קנהו 0.22 מ"מ. כתוצאה מהירי של הנאשם 1 לעבר פארס, נגרמו לפארס שלושה פצעי ירי בדופן החזה מימין ופצעי ירי נוספים בגב ליד עמוד השדרה מימין, בכבד, בבטן, ליד אבי העורקים, בכתף ימין, בעכוז ימין ובשתי הירכיים. עם קבלתו בבית החולים הדסה הר הצופים, פארס הורדם והונשם, קיבל מנות דם, הוכנס נקז לחזהו מצד ימין והוא הועבר לבית החולים הדסה עין כרם לצורך טיפול כירורגי. פארס נותר באשפוז. כתוצאה מהירי של פארס לעבר הנאשמים, נגרמו לנאשמים 1 ו-2 פגיעות. לגבי נאשם 1 נקבע מתחם הנאשם 1 נע מ-40 חודשי מאסר בפועל עד 6 שנות מאסר בפועל. נדון ל-40 חודשי מאסר.

מתחם העונש ההולם בעניינם של נאשמים 2, 3 ו-6 נע ממאסר בפועל לתקופה ממשית ועד 3.5 שנות מאסר בפועל. על נאשם 3 ייגזרו 9 חודשי עבודות שירות, ועל נאשמים 2 ו-6 ייגזרו 7 חודשי עבודות שירות מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים 4,5 נע ממאסר קצר בפועל שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נדונו ל-45 ימי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש ע"י נאשם 1 לבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ (חי') 55739-08-16 מדינת ישראל נ' מחמד שחאדה (25.04.17) התארגן המתלונן ליציאה לבילוי והחליף את חולצתו בסמוך לחלון דירתו תוך כדי שיחה עם חבריו, אשר עמדו ברחוב בחוץ. באותו זמן עמדו הנאשמים בחלונות ביתם וצעקו לעברו שייכנס פנימה ושיתלבש בפנים. בעקבות זאת, החל ויכוח קולני ביניהם. המתלונן ירד מדירתו והחל מתקדם לעבר בית הנאשמים. חבריו, אשר היו עדים לוויכוח אחזו בו ומנעו ממנו את התקדמותו. המתלונן החל צועק ומקלל את הנאשמים. בהמשך לכך, יצאו הנאשמים מביתם והלכו לעברו כשהם מצוידים בסכינים. הנאשם 1 אחז בסכין בידו, כשכוון להבה כלפי מטה, במגמה להסתירה; הנאשם 2 החזיק ברשותו סכין ארוכה יותר; אותה הוא הסתיר באזור הקדמי של מכנסיו. כאשר הבחין בכך שהנאשמים מתקדמים לעברו, אחד מחבריו של המתלונן, חוסאם, החזיק במתלונן על-מנת להרגיעו; חביר, אחד מחבריו האחרים ניגש אל הנאשמים ואמר להם שאין צורך לריב. בתגובה, אמר הנאשם 2 שברצונו רק לשוחח עם המתלונן. הוא חלף על-פני חביר, שלף את הסכין השנייה מתוך מכנסיו והתקדם במהירות לעבר המתלונן. משחוסאם ראה את הסכינים, שחרר את המתלונן והורה לו להימלט. כך אכן עשה המתלונן, אך באזור חדר-המדרגות שאליו נס, הדביקו הנאשם 2 וניסה לדקרו באמצעות הסכין השנייה. המתלונן הצליח לאחוז בידו של הנאשם 2 וכך להימנע מדקירה. במקביל, ניגש אליו גם הנאשם 1. הלה דקרו בבית חזה לטרלי ואחורי דקירה אחת. המתלונן הצליח להשתחרר מתקיפתם של השניים וברח להמשך הריכוך, תוך שהנאשמים רודפים אחריו. במהלך מנוסתו נפל המתלונן; במקום נפילתו ניגש אליו הנאשם 2 ודקר אותו מספר דקירות באזור החזה באמצעות הסכין השנייה בעודו מוטל על הארץ. במקביל, אחז הנאשם 1 בראשו, הרימו ואמר למתלונן שברצונו לחתוך אותו בצוואר. המתלונן החזיק בידו של הנאשם 1 ומנע ממנו בכך גישה לצווארו כך שלבסוף חתך הנאשם 1 מספר חתכים בפניו באמצעות הסכין תוך שהוא אומר לו כי זוהי תזכורת ממנו "שיזכור אותו כל החיים ושכל האנשים ידעו שסימן אותו בפנים". בהמשך לכך, הגיעו למקום בני משפחתו של המתלונן ועוברי אורח אשר נחלצו לעזרתו. הנאשמים ברחו בשלב זה מהמקום. המתלונן פונה בידי אביו ברכבו לתחנת מגן דוד אדום בעכו ומשם, באמבולנס למרכז הרפואי גליל בנהריה. והוא אושפז עם דקירה בבית החזה וחבלות נוספות. מתחם העונש ההולם עומד, על 30-60 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים. על הנאשם 1 הוטל מאסר למשך 20 חודשים וענישה נילוות. על נאשם 2 הוטל עונש מאסר למשך 36 וענישה נלוות.

תפ (י-ם) 11826-08-14 מדינת ישראל נ' בוגלה טיידרוס ואח' (08.01.19) לנאשמים מיוחסת השתתפות באירוע שהיה בגן הציבורי. נטען, כי הנאשמים (ואנשים נוספים) תקפו שני מתלוננים תושבי בית חנינא, היכו אותם, כאשר חלקם אוחזים באלות ובקרשים, והחלו להכות את המתלוננים בפראות, והכל בשל היותם ערבים. גם לאחר שאחד מבין המתלוננים נפל ארצה ואיבד הכרתו, המשיכו הנאשמים והנוספים להכות באלות, אגרופים ובעיטות, את המתלונן השני, שאף הוא איבד את הכרתו למספר דקות. לאחר מכן, נמלטו הנאשמים והנוספים מן המקום, כשהם מותירים את המתלוננים שרועים על האדמה בגינה הנ"ל, כאשר המתלוננים מדממים. כתוצאה מהמעשים של הנאשמים והנוספים, נגרמו לאחד המתלוננים חבלות בבית החזה, בגב ובבריכים, והוא סבל מחבלה בראש ומכאבי ראש עזים, ואושפז במשך ארבעה ימים. למתלונן השני נגרמו שברים בגולגולת, דימום ושברים באף וחבלות בפנים וחולשה בפלג גוף ימני. הוא נזקק לניתוח בראשו, ועובר להגשת כתב האישום המקורי היה עדיין מאושפז בבית החולים. ביחס לחלק מהנאשמים, נכתב בכתב האישום המקורי, כי הם שוחחו ביניהם, וסיכמו שכאשר מי מהם יעצר על ידי המשטרה - לא יגיד דבר. כמו כן, הנחה אחד הנאשמים את חברו למחוק את מה שיש לו בפלאפון, והכל בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוט. לאותם נאשמים יוחסה עבירה נוספת של שיבוש מהלכי משפט, עבירה לפי סעיף 244 לחוק. בהמשך כתב האישום תוקן כך שחלק מהנאשמים צפו במתרחש והיו שותפים בצוותא למעשים. לפי דבי בית המשפט. ניתן לחלק את הנאשמים לשתי קבוצות: נאשמים 1 ו-3 הנמצאים במעגל החיצוני של החבורה. ביחס לנאשמים אלה מתחם העונש ההולם צריך להתחיל בשל"צ, במאסר על תנאי ובעבודות שירות ולהסתיים במספר חודשי מאסר, בין בפועל ובין במאסר בעבודות שירות. בקבוצה השנייה נכללים הנאשמים 4 ו-7 שנכחו במקום וצפו במתרחש ובעצם נוכחותם חיזקו את יתר בני החבורה. מתחם העונש ההולם ביחס לנאשמים אלה יכול שיהיה של"צ ויכול שיהיה רק מאסר על תנאי, ביחד עם עבודות שירות לתקופה מצומצמת. לא ניתן לקבל את התיזה המשפטית כאילו מדובר בשותפות מלאה של ביצוע בצוותא. יש לראות את הנאשמים 1 ו-3 בדרגת חומרה נמוכה מאוד, כאשר ביחס לנאשמים 4 ו-7 דרגת החומרה היא נמוכה מאוד מאוד. בהתחשב בכל הנתונים, נידונו הנאשמים לעונשים כדלהלן: נאשם 1 למאסר על תנאי של שמונה חודשים; של"צ בהיקף של 40 שעות; פיצוי למתלוננים בסך 1,000 ₪. נאשם 3: מאסר על תנאי של שמונה חודשים; של"צ בהיקף של 50 שעות; פיצוי למתלוננים בסך 1,000 ₪. נאשם 4: מאסר על תנאי של שמונה חודשים; של"צ בהיקף של 50 שעות; פיצוי למתלוננים בסך 500 ₪. נאשם 7: מאסר על תנאי של שמונה חודשים; צו מבחן למשך שנה; פיצוי למתלוננים בסך 250 ₪.

10. לאחר שעיינתי בפס"ד שהוצגו ע"י הצדדים לצורך מדיניות הענישה מצאתי להוסיף:
ע"פ 5883/22 עביד נ' מדינת ישראל (6.2.2023) - המערערים, 3 אחים אשר עבדו עם המתלונן, הורשעו על יסוד הודאתם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, בכך שעל רקע סכסוך קודם, ולאחר שקבעו להיפגש עמו הכו אותו באגרופים ובלום ברזל, עד שזה נפל ארצה, מדמם ומחוסר הכרה, עם דלף של נוזל המוח השדרתי מאוזן ימין. כתוצאה מהאירוע, נגרמו למתלונן מספר דימומים תת עוריים בראש ושברים בגולגולת, והוא אושפז משך כעשרה ימים ואובחן כמי שאינו שומע באוזנו הימנית וכסובל משיתוק חלקי בפניו, מסחרחורות ומאי-שיווי משקל. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר, והשית על המערערים עונש של 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית, תוך הפעלת מאסר מותנה. בתום דיון ולאחר ששמעו את הערות בית המשפט העליון, חזרו בהם המערערים מערעורם על חומרת עונשם.

ת"פ (מחוזי חיפה) 52734-03-19 מדינת ישראל נ' גזאלין (12.02.2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, בכך שבצוותא עם אחרים, היכה את המתלונן במכות אגרופ ובעיטות. לאחר שנפל המתלונן ארצה ובזמן שהאחרים בעטו במתלונן, הכה אותו באמצעות חפצי מתכת שהיו בסביבה. כתוצאה מההתקפה נגרמו למתלונן שברים וחבלות בקרקפת. המתלונן טופל במיון ושוחרר לביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר, והשית על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

11. בהתחשב באמור בסעיף 40ט. לחוק העונשין התשל"ז-1977 בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק, בית המשפט מתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם. במקרה הנוכחי מדובר במי שהשתייך לקבוצה של אנשים. בדרום תל אביב שמזה זמן מתקיימת יריבות בין שתי קבוצות אידיאולוגיות של תומכי ומתנגדי משטר באריתריאה. יריבות זו גובה קורבנות שבמהלכה אנשים נפגעים בצורה קשה. על מנת לאתר את חברי הקבוצה היריבה התפתחה שיטה של איתור קורבנות ע"י בדיקת הטלפונים של עוברים ושבים. ברגע שמאותר אדם מהקבוצה היריבה הוא מותקף קשות, כאשר לעיתים התוצאה היא קטלנית. בית המשפט כותב את הדברים על רקע כתבי אישום שהובאו בפניו ועוסקים ביריבות זו. גם תיק זה הסתיים בתוצאה קטלנית שלא יוחסה לנאשם שלפני, נוכח חלקו באירוע. אולם לא ניתן להתעלם כי מעשיו של הנאשם הם מעשים מתוכננים. הנאשם והאחרים המעורבים בביצוע העבירה חיפשו קורבן לעבירה. ניתן ללמוד זאת מהסרטון שהוצג לבית המשפט במסגרת ההליך בו נראים הנאשם ושניים אחרים סורקים את הרחובות באזור בו הם מצויים כדי לחפש אנשים שאינם נמנים עם הקבוצה שלהם. ברגע שהם רואים את המנוח מתחיל מצוד אחריו. התנהלות זו של הנאשם יש בה חומרה רבה. בית המשפט ער לכך שחלקו של הנאשם בביצוע עבירת האלימות הוא צפייה באירוע. בעוד שני שותפיו של הנאשם חובלים ודוקרים את קורבן העבירה, הנאשם נותר מן הצד מתבונן. המדינה בשל התנהלות הנאשם בחרה בצדק רב שלא להאשימו בעבירת ההמתה. כך גם חלקו בעברת האלימות חלקו הוא מצומצם ומכאן שמבחינת העיקרון המנחה של ההלימה הרי שלעניין עבירת האלימות חומרת העבירה הוא בדרגה בינונית נמוכה. הנזק שנגרם מהתנהלות הנאשם בשלב תקיפת המנוח הוא נזק נמוך. אולם לא ניתן להתכחש לתוצאה הכוללת של האירוע שהיא תוצאה קטלנית וחמורה. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, הן כפי שצינתי היריבות בין הקבוצות. מבחינת עקרון ההלימה המניע לעבירה רמת החומרה היא ברמה גבוהה מאד. בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בהתחשב בהסכמת הצדדים כי מתחם העונש ההולם יעמוד על 32 חודשי מאסר ל- 45 חודשי מאסר אני מוצא לאמצו.
12. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות האירוע הן מורכבות נוכח העובדה כי "מדובר באירוע פוליטי מתמשך הכולל מעורבים רבים, ויש לראות את אירועי אותו יום כחלק ממאבק פוליטי שניטש ברחובות העיר כיום. כלומר, במובנים מסוימים הנאשם חש מאוים מהאווירה והביאה אותו לביצוע מעשיו." איני מקבל טענה זו. העבירה אותה ביצע הנאשם אינה עבירה אליה הוא נגרר. הנאשם חי בתוך מציאות מורכבת של קבוצות פוליטיות יריבות. אולם המענה לכך הוא לא השתתפות פעילה ואלימה באירועים, אלא ניסיון למתן את האלימות ולא לקחת בה חלק. העובדה שהנאשם חבר לאחרים לצורך איתור אדם מהקבוצה היריבה מלמדת כי הנאשם לוקח חלק ביריבות בצורה פעילה כחלק ממלבי האש ולא נגרר אחר האירועים.
13. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, היותו בישראל פליט, שנמלט מאריתריאה ב- 2011, העובדה כי בטרם נעצר תיפקד ועבד בעבודות ניקיון ומזדמנות. התפרנס בקושי והווה למשפחתו משענת כלכלית. האישום כנגדו אינו מאפיין את הנאשם ואורחות חייו, הוא נעדר עבר פלילי. המעצר וההליך הפלילי היוו גורם מרתיע לנאשם, הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי, הביע חרטה, הפנים את ההשלכות ואת חומרת מעשיו בכלל הנתונים האלו בית המשפט מתחשב כדי להוות נסיבות להקלה בעונשו של הנאשם.
14. בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.
- לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:
- א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 36 חודשים, החל מיום מעצרו 09.05.24.
- ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים. התנאי הוא שלא יעבור את עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע או עבירה לפי פרק ט': פגיעות בסדרי השלטון והמשפט סימן א': שיבוש עשיית משפט לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למשפחת המנוח פיצוי על סך 10,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יושמדו, יחולטו יושבו לבעליהם עלפי שיקול הדעת של קצין החקירה. ניתן והודע היום ב' כסלו תשפ"ה, 3/12/2024 במעמד הצדדים.